



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Prudentia Et Cæteris In Confessario requisitis ad ritè
fructuoséque Diuini ministerij sui munera obeunda,
Tractatvs**

Regnault, Valère

Lvgdvni, 1611

Cap. XII. De Confessarij prudentia in agendo cum pœnitente, quem vt
crupulis, sic & Dei timore carere aduertit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41341

Ne magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis mee, Angelus Sabane, qui me eclaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet à me: & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur.

Matth. 8.

Luc. 19.

Eucharistiã accipere cū quis sibi nullius peccati est conscius, est melius, quàm ab ea abstinere.

Accedit ad hæc, quòd quamuis nullius peccati sibi conscio liberum esse possit, vel abstinere ab Eucharistia, excusando se cum Centurione, cuius verba ante retulimus: vel ipsam alacriter suscipere imitatione Zachæi qui Dominum in domo sua suscepit gaudens: istud tamen esse longè melius, quàm illud, patet ex immensis fructibus quos talis susceptio profert virtute passionis Christi cuius est memoriale; præsertim pinguedinem deuotionis ac roborationem in charitate, vnde anima iuuatur maximè ad perrumpendas difficultates, quas caro adfert in via salutis.

CAPVT XII.

De Confessarij prudentia in agendo cum Penitente, quem vt scrupulis sic & Dei timore carere aduertit.

SUMMARIUM.

1. Opponuntur scrupulosi libertini, quibus prodesse possunt aliqua ex medicinis, qua præscribuntur scrupulosi, alia non item; sed potius nocere. 2. Earum loco assumendus Dei timor dictus seruilis, nascens ex consideratione pœnarum inferni. 3. Pœnarum infernum grauitas, cum abundantia urgenda est maxime.

ad libertinum concutiendum timore Dei. 4. Eorumdem pœnarum consideratio debet Confessario commendata esse. 5. Ratio qua libertinus videtur ex pœnis inferni disponi posse ad timorem Dei. 6. De diabolica persuasione dicentium nihil esse quod se vexent: quia Deus iam nouit quid de ipsis sit futurum.

7. Quando & quomodo suaderi possit minus malum ad vitandum maius.

S

CRVPVLOSIS oppositi sunt ij (libertinos vocant) qui post concupiscentias suas euntes, & earum ardore cauteriatam habentes conscientiam, nullis non modò scrupulis, sed nec Dei timore auertuntur à sua voluntate, contra illud Sapientis præscriptum; Ecclesiastici cap. 18. *Post concupiscentias tuas ne eas, & à voluntate tua auertere.* Nimirum relinquentes vitiis habenas liberas, nec proponentes Deum ante conspectum suum, ita vt à facie eorum iudicia ipsius auferantur; inquinata sint via illorum in omni tempore, ex Psalm. 9. Prudentiæ autem Confessarij est aduertere, quòd inter priùs propositas medicinas, solè tres primæ talibus prodesse possint: ad quarum proinde vsum debitum, illos inducere debeat, quantum potest. Quo ad cæteras autem, ne illis abutantur (prout facilè possunt, vt conscientiam obmurmuranti non sentiant, sed peccent sine remorsus molestia) monendi sunt, eas non institui ad curationem infirmitatis, qua ipsi laborant: sed potiùs morbi contrarij: laxatiuam enim vim habere pro scrupulis, non autem restrictiuam pro nimia sua libertate.

1. Libertini qui dicantur.

Itaque loco earum assumendum esse timorem 2.

R 5

Timor Dei
ex conside-
ratione pœ-
narum in-
ferni exci-
tandus in
libertinis.
Horat.in
epist.

Dei ex consideratione pœnarum inferni, tamquam
remedium tum efficax aduersus peccandi licen-
tiam, iuxta illud: *Oderunt peccare mali formidine pœ-
nae*: comprobatum experientiâ: tum opportunum
ad peccatorem reducendum ad Deum, iuxta illud,
Psal. 77. *Cum occideret eos, querebant eum, & dilu-
culo veniebant ad eum*. Quamuis igitur talis timor
non sufficiat ad iustificationem peccatoris; is ta-
men viliter illo concutitur, vt in Concil. Trident.
sess. 14. cap. 4. confirmatur, ex eo quòd Niniuite
ad prædicationem Ionæ, plenam terroribus ege-
runt pœnitentiam, & à Domino impetrarunt mise-
ricordiam. Quod vt contingat libertino, tunc
Confessarius bene curat, cum ex timore pœnarum
inferni ipsum adducere satagit, seu disponere ad
habendam contritionem, saltem imperfectam,
quæ attritio dicitur: & est impulsus Spiritus sancti,
nondum quidem inhabitantis, sed exterius ita mo-
uentis, vt hominem reddat idoneum ad Dei gra-
tiam consequendam per Sacramenti Pœnitentiæ
suscipiendæ, prout loco citato disertis verbis Con-
cil. Trident. expressit.

Attritio
quid sit.

3. Cæterum illud quod in consideratione pœna-
rum inferni generat timorem propositum, est ma-
ximè grauitas earum, & multitudo inenarrabilis:
de qua verè liceat vsurpare illud.

Virgil. 6.
Æneid.

*Non mihi si lingua centum sint, orâque centum,
Omnia pœnarum percurrere nomina possem.*

Pœnarum
inferni me-
ditatio li-
bertino ne-
cessaria.

Verumtamen ex sacris literis, & sanctis patribus
inueniuntur notatæ in libris piis, quæ sufficiant ad
quemcumque fidelem non omninò obstinatum
permouendum. De illis legendi sunt, D. Antoninus
4. part. tit. 14. cap. 5. & illi qui scribunt de quatuor
nouis

In inferno
mors est si-
ne morte.

D. Gregorius lib. 9. moral. in Iob, cap. 39.) *Fit miseris mors sine morte : finis sine fine : defectus sine defectu, quia & mors uiuit, & finis semper incipit, & deficiat defectus nescit.*

Euersio cuiusdam præsidij diaboli, quo libertini se muniunt.

Præsidium
diabolicum
contra pœ-
nas inferni
destruitur.

6. **N**on desunt autem, qui ed dementiæ deuen-
rint, ut quamuis ea quæ de pœnarum inferni
multitudine & acerbitate dicuntur, se credere affir-
ment: nihil tamen moueantur talium timore ad de-
clinandum à malo & faciendum bonum : fuit hoc
diabólico, atque adeo falso præsidio: quod nihil sit,
cur se priuare debeant huius vitæ iucunditatibus,
nec animo suo obsequi: cum nesciant utrum post
multos toleratos labores, & spreta huius vitæ com-
moda, sint fœlicem exitum habituri: id enim per-
dere ex vnus Dei beneplacito immutabili. Quo-
bus occurrendum est, æquum esse, ut illi sibi persuade-
deant, Deum pro infinita sua bonitate, nihil de ip-
sis ordinaturum, nisi quod iustissimum est, & re-
ctissimum: ideoque faciant id, quod suarum par-
tium est: satagendo iuxta D. Petrum in epistol. 2.
cap. 1. *ut per bonâ opera certam suam uocationem, &
electionem faciant.* Deus enim non deerit, quem im-
possibile est mentiri, ad Hebr. 6. aut *negare seipsum,*
2. ad Timoth. 2. Ipse autem, Ezech. 33. protestatur.
*Vivo ego, nolo mortem impij, sed ut conuertatur impius
à via sua, & uiuat.* Et ex Apolt. in priori ad Ti-
moth. 2. *Vult omnes homines saluos fieri.* Cum igitur
ad æternæ vitæ consecutionem oporteat nos à ma-
lis abstinere, & bona agere (iuxta illud, Ioan. 8.

Deus nihil
de nobis
ordinauit,
nisi quod
iustissimū.

Proce
verò m
oport
piend
viam
ciend
an sal
cus q
quod
lit fru
expec
feruie
dam:
maief
confe
in nos
nefici
ciente
quiri
dicta
Viger
tione
cordi
tem a
tem e
pote
fend
num
auter
non
Chri
Ioan
null

tum, iſiſque peccatis proportione reſpondebit
pœna. Hoc ſatis indicant verba Apocal. 18. *quantum
ſe glorificauit & in delicijs fuit, tantum date illi tormen-
tum & luctum.* Illud verò verba, Matth. 5. *non exiit
inde donec reddas nouiſſimum quadrantem:* merito à
peccandi conſuetudine, qua multiplicat, & aggra-
uat pœnas in inferno luendas, debet omni conatu
auocare animum, & obſequi ſuauiſſimæ, & conſo-
lationis pleniffimæ adhortationi propoſitæ, Iſaiz
cap. 55. *Derelinquat impius viam ſuam, & vir in-
quus cogitationes ſuas, & reuertatur ad Dominum, &
miſerebitur ei: quoniam multus eſt ad ignoſcendum.*

7. Aduerte verò obiter illum, qui cum homine-
lis farina tractat, non poſſe quidem facere aliquod
minus malum ad illum impediendum à perpetra-
tione alterius mali maioris, ex cap. Quod ait di-
ſtinct. 14. at tamen quando ille omninò ſtatuit pec-
care, poſſe perſuadere ei, vt peccatum minus faciat
potiùs quàm maius: vt verbi gratia cum nullo mo-
do vult à peccato carnis abſtinere, fornicationem
potiùs, quàm adulterium committat. ratio eſt, quia
id non eſt ſuadere peccatum, à quo veller illum
omninò auocare: ſed diſſuadere maius peccatum,
quemadmodum annotant, Caietanus, & Armilla
in verbo tyrannus, & pluribus confirmat Sorus: &

Suaderi po-
teſt minus
malum ei
qui ſtatuit
minus com-
mittere.
z lib. 6. de
iuſt. & iure
q. 1. art. 5.

CAPVT
dicant
9. 1
habu
10.